

SENTÈNCIA de 22 de juliol de 2004

**Contracte laboral: finalitats de la legislació laboral.
- Acomiadament del treballador: modalitats.- Acomiadament
indegut: efectes.- Requisits del preavís adreçat al
treballador**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. José-Luis C.R. va començar a treballar pel compte de la Societat Andorrana d'Aigües Minerals (SADAM.SA), el dia 21 de gener de 1991, en qualitat d'operari de màquines, i va ésser acomiadat per carta de data 18 de març del 2003.

II.- El dia 26 de març del 2003, el Sr. José-Luis C.R. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra l'entitat SADAM.SA en reclamació de la quantitat: de 11.831,82 € més els interessos legals, en concepte d'indemnització per acomiadament fet de forma indeguda o injustificat; de 2.925,45 € més els interessos legals, en concepte d'indemnització suplementària amb motiu del caràcter brutal i vexatori de l'acomiadament; de 4.550,70 € en concepte de preavís.

III.- La societat SADAM.SA es va oposar a les pretensions de la part actora.

IV.- Per sentència de data 1 de març del 2004, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles secció civil, va desestimar la demanda del Sr. José-Luis C.R. i va condemnar el mateix al pagament de les costes processals causades.

V.- Contra aquesta resolució, el Sr. José-Luis C.R. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El Decret sobre el contracte de treball de data 15 de gener de 1974, preveu dos tipus d'acomiadament d'un treballador: l'acomiadament amb preavís regulat per l'article 8 del Decret i l'acomiadament per culpa greu, sense necessitat d'indemnització i de preavís, regulat per l'article 9 del dit Decret. En el cas d'autes, la societat SADAM.SA ha acomiadat el Sr. José-Luis C.R. de manera estranya, barrejant els procediments legals, posant fi a la relació laboral per culpa greu, però donant al treballador un termini de preavís d'un mes i mig, el que jurídicament no té cap sentit i enfosca la naturalesa jurídica de l'acomiadament intervingut.

II.- En el cas que es consideri que l'acomiadament fou fet en base de l'article 8 del Decret sobre el contracte de treball, el mateix vulnera les disposicions relatives a la durada legal del preavís, per donar un termini d'un mes i mig aproximadament, quan pertocava al Sr. José-Luis C.R., que portava més de 5 anys al servei de l'empresa, gaudir d'un preavís de 6 mesos. Per tant es tractaria d'un acomiadament incorrecte donant lloc a la indemnització establerta en l'article 11 del Decret.

III.- Si al contrari es considera que l'acomiadament es fonamenta en una culpa greu del treballador, el procediment ha de respectar els requisits de l'article 9 del Decret sobre el contracte de treball, que estipula que l'avís de comiat deurà fer-se amb exposició de la seva causa per escrit, mitjançant carta certificada amb acusament de rebuda... La carta certificada del dia 18 de març del 2003, enuncia: *"Degut a les reiterades faltes greus comeses en l'exercici de la seva feina dins la nostra Empresa, sentim comunicar-li, que ens veiem obligats a acomiadar-lo"*. És una norma jurisprudencial ben establerta que l'obligació de l'empresari de motivar l'acomiadament per falta greu per una exposició de la seva causa, ha de correspondre a una relació, encara que sigui succinta, suficient dels fets imputats al treballador per que el mateix estigui completament assabentat del motiu del comiat i pugui defensar-se. En el cas d'autes, no existeix en la carta d'acomiadament del Sr. José-Luis C.R., cap fet concret que li sigui imputable. Encara que el treballador hagi estat destinatari d'una carta del dia 15 de gener del 2003, imputant-li un comportament culpable, l'empresa per respectar l'obligació d'exposició de la causa d'acomiadament, havia, al menys, de comunicar al

treballador que els fets objectes de l'advertiment del dia 15 de gener, que ja sancionats per un advertiment no podien fonamentar l'acomiadament intervingut 2 mesos després, s'havien continuat i de fer referència a la carta de greuges. Sense aquestes indicacions elementals, no es pot considerar que la carta d'acomiadament, en fer només al·lusió a faltes greus sense més precisions i sense concretar aquestes faltes, deixant el treballador en total indefensió, hagi respectat el requisit d'exposició de la causa de l'acomiadament de l'article 9 del Decret sobre el contracte de treball, el que fa que l'acomiadament fou del tot improcedent. Per tant, d'acord amb les disposicions de l'article 11 del Decret sobre el contracte de treball, que preveu que l'acomiadament fet en forma indeguda dóna lloc a una indemnització d'un mes de salari per any de servei a l'empresa, s'ha de condemnar la societat SADAM.SA a satisfer a l'agent, la quantitat de 11.831,82 € per aquest concepte.

IV.- No consta en autes la més mínima prova que l'acomiadament fou fet de manera brutal i vexatòria, sinó que al contrari, es va produir després d'un advertiment per escrit, sense cap motiu humiliant i a més amb un preavís. Per tant la demanda del Sr. José-Luis C.R. corresponent a una indemnització suplementària, no tant sol apareix sense cap fonament, sinó que és abusiva.

V.- Pel que fa al preavís, en el cas que sigui degut al treballador, només li faltaria complir 4 mesos i 20 dies, tenint compte del mes i 10 dies ja efectuats. Ara bé, un acomiadament realitzat en base de l'article 9 del Decret, encara que sigui fet de manera indeguda en la forma, només dóna dret a preavís en el supòsit que sigui injustificat en el fons. En judici de proves, el Sr. José-Luis C.R. va reconèixer que malgrat la carta d'advertiment del mes de gener del 2003, va continuar a arribar sovint tard al seu lloc de treball, en el curs dels mesos de febrer i març; a més a més, és acreditat pels testimoniatges dels Srs Mimoun H., Agustí R.R. i Maria da Graça M.M., que el treballador estava acostumat a abandonar el seu lloc de treball per anar al bar, fets que constitueixen motius d'acomiadament per culpa greu, sense necessitat de preavís, previst en l'article 9 apartat 5 i 6 del Decret sobre el contracte de treball. Per tant essent l'acomiadament litigiós justificat en el fons, el Sr. José-Luis C.R. no pot reclamar cap indemnització en concepte de preavís.

VI.- L'estimació parcial del recurs del treballador imposa, com és de costum a Andorra, en matèria

laboral, de posar les costes judicials d'ambdues instàncies a càrrec de l'empresari.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs d'apel·lació del Sr. José-Luis C.R.; **revocar** la sentència de l'Honorable Tribunal unipersonal de Batlles de data 1 de març del 2004, en tots els seus extrems; **condemnar** la societat SADAM.SA a satisfer al Sr. José-Luis C.R., la quantitat de 11.831,82 € en concepte d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda, amb els interessos legals meritats a comptar de la data de contesta a la demanda; **absoldre** la societat SADAM.SA de la resta de les pretensions del Sr. José-Luis C.R.; **condemnar** a la societat SADAM.SA a pagar les costes processals de primera i segona instància; **sense fer** especial condemna en costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-